

ἀγριοπρίνι τό, ἀμάρτ. ἀγριονπούρι Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πρίνι.

Τὸ φυτὸν ἀγριοπρίναρο, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριόπριο τό, Λεξ. Βερ. 146.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ. Πβ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογραφ. 10 (1929) 198.

Τὸ βότανον σισύμβριον τὸ πολυκεράτιον (sisymbrium polyceratium) τοῦ γένους τοῦ σισυμβρίου, τῆς τάξεως τῶν σταυρανθῶν (cruciferae), τὸ ἀρχ. ἐρύσιμον (Διοσκορ. 2,187). [**]

ἀγριοπρόβασο τό, Ἄνδρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Τὸ φρύγανον στατική ἢ κολπώδης (statice sinuata) τῆς τάξεως τῶν μολυβδαινιδῶν (plumbaginaceae). Συνών. ἀθάνατος. [**]

ἀγριοπροβατζίνα ἡ, ἀμάρτ. ἀγροπροβατζίνα Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Ἔντομον δηλητηριώδες ὅμοιον πρὸς ἀράχνην.

ἀγριοπρόβατο τό, ἀγν. τόπ. ἀγροπρόβατον Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) ἀγροπρόβατον Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πρόβατο. Διὰ τοὺς τύπ. ἀγροπρόβατον καὶ ἀγροπρόβατον πβ. ἄγροϋς καὶ ἄγρος παρὰ τὸ ἄγριος.

Ἄγριον πρόβατον ἔνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Ξένος ὅς τὰ ξένα ἐρρώσισεν χρόνον καὶ πέντε μέρας καὶ ἀρρωστικά ὑπαλάφισεν γὰρ ὅς εἶν', γὰρ ὅς εὐρισκοῦνται, ἀγρολαφίτσας ἔξυγαλαν, ἀγροπρόβατον γάλαν

Κερασ. Πβ. ἀγρινόν.

ἀγριοπρόσωπος ἐπίθ. Ἡπ. Πελοπν. (Λακων.) κ.ά. ἀγριοπρόσωπος Κρήτ. ἀγριοπρόσωπους Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πρόσωπο.

Ὁ ἔχων ἄγριον πρόσωπον, ὁ δυσειδής τὴν ὄψιν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγριόμορφος.

ἀγριοπυξάρι τό, Θεσσ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πυξάρι.

Ὁ θάμνος δαφνοειδὲς ἢ χαμελαία (daphne oleoides) τοῦ γένους τοῦ δαφνοειδοῦς (daphne), τῆς τάξεως τῶν θυμelaiιδῶν (thymelaeaceae), ἡ τοῦ Διοσκορ. (4,169) χαμελαία με φύλλα ὅμοια πρὸς τὰ τῆς ἐλαίας, πικρά, καθαίροντα τὴν χολήν καὶ κλῶνας σπιθαμιαίους. Συνών. πικροβύζι, χαμωλαία. [**]

ἀγριορείτακας ὁ, Πελοπν. (Λακων.)

Μεγεθ. τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. ἀγριορείτης, δι' ὃ πβ. τὸ μεταγν. ὁρείτης.

Δυσήνιος, ἀνήσυχος, ἄτακτος, συνήθως ἐπὶ παιδός.

ἀγριορίγανη ἡ, ἀγριορίγανος ὁ, ΠΓεννάδ. 733 ἀγριορίγανος Λεξ. Βερ. 145 ἀγριορίγανη ἡ, πολλαχ. ἀγριορίγαν' Λέσβ. Στερελλ. (Λαμ.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ἀγριορίγανος.

Διάφορα εὐώδη φυτὰ τοῦ βουνοῦ ὅμοια πρὸς ὀρίγανον

1) Τῆς τάξεως τῶν χειλανθῶν (labiatae) α) Καλαμίνθη ἢ νεπέτη (calamintha nepeta) ἔνιαχ. β) Ἡδύοσμος ὁ μακρόφυλλος ποικιλία Siberi (mentha longifolia varia Siberi) Κεφαλλ. Συνών. ἀγριόδυσσμος 2, δυσσμος. γ) Ὀρίγανον τὸ Κρητικόν (origanum Creticum) ἔνιαχ. δ) Ὀρίγανον ἢ ὀνήτις (origanum onites) ἔνιαχ. ε) Ὀρίγανον τὸ πράσινον (origanum viride ἢ vulgare) ἔνιαχ. 2) Τὸ φυτὸν λαγοικία ἢ κυμινειδής (lagoecia cuminoides) τῆς τάξεως τῶν σκιαδανθῶν (umbelliferae) Λέσβ. Συνών. ἀγριοκύμινος 1, ἀγριορίγανι, καρδιόχορτο, λαγοκύμινος. Πβ. ἀγριοβασίλικός. [**]

ἀγριορίγανι τό, Λεξ. Βερ. 136.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριορίγανη. Παρατηρητέος ὁ καταβιασμός τοῦ τόνου.

Τὸ φυτὸν ἀγριορίγανη 2, ὁ ἰδ.

ἀγριόρριθα ἡ, Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Κρήτ. — ΜΣτεφανίδ. Περιλήψ. φυσικ. ἐπιστ. 234 ἀρκόρριθα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀγριόρρις.

1) Τὸ πτηνὸν ἀγριόκοττα 1, ὁ ἰδ., Θράκ. (Ἀδριανούπ.) 2) Τὰ τῶν ἀγρῶν πτηνὰ τῆς τάξεως τῶν ἀλεκτοροειδῶν, ἥτοι ὁ ὄρνυξ, ἡ πέρδιξ, ὁ τετράων, ὁ τέτραξ, ἡ μελεαγρίς, ὁ πετεινός, ὁ κοῦρκος, ὁ ταῶς καὶ ἡ ὠτίς ΜΣτεφανίδ. ἔνθ' ἀν. [**]

ἀγριορραδίκα ἡ, Σῦρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ραδίκα.

Γυνή μεγαλόσωμος καὶ ἀπότομος. Ἡ λ. λέγεται ὑβριστικῶς.

ἀγριορραδίκι τό, πολλαχ. ἀγριορραδίχ' Λέσβ. ἀγριορραδίκι Κίμωλ. ἀγριορραδικο πολλαχ. ἀγρορραδικο Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ραδίκι.

Ἀγριολαχανικά τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae) διαφόρων γενῶν, ὅμοια πρὸς ραδίκα 1) Θρίγκιον τὸ κονδυλόρριζον (thrincia tuberosa), ἡ τοῦ Διοσκορ. (2,160) κονδρὶλλη καὶ σέρις ἔνιαχ. 2) Χόνδρυλλα ἡ πολύκλαδος (chondrylla ramosissima) Λεξ. Βερ. 149

3) Κρηπὶς ἡ ἀτημελής (crepis neglecta), ζιζάνιον τῶν ἀγρῶν Ζάκ. Πβ. ἀγριοβύζι, ἀγριομαρούλι, γαλατσίδα, πικραλίδα, χελωνόχορτο. 4) Κιχώριον τὸ ἐντενὲς (cichorium divaricatum) Λέσβ. Συνών. ραδίκι. 5) Τὸ ραδίκι τοῦ βουνοῦ, ἥτοι κιχώριον τὸ ἐντετμημένον (cichorium intibus) ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ κηπευόμενον, τὸ τῶν ἀρχ. κιχώριον ἔνιαχ. Συνών. ἀγριοπικραλίδα, κιχώρι, παππαδουλεῖα, πίκρα, πικραλίδα, πικρομάρουλο, πικρορραδικο.

β) Πᾶν μέγα καὶ ἀδρὸν καὶ χνουδωτὸν ραδίκι ἔνιαχ. Πβ. ἀγριόχορτο. [**]

ἀγριορραμνος ὁ, ἀμάρτ. ἀρκόρραμνος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ράμνος.

Ράμνος λίαν ἀκανθώδης.

ἀγριορραπανίδα ἡ, ΠΓεννάδ. 820 ἀγριορραπανίδα Κῶς ἀγριορραπανίδα Λέσβ. ἀγριορραπανίδα Λήμν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ραπανίδα. Πβ. μεσν. ἀγριοράφανος.

